

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

Μετὰ τῆς συνήθους

πομπῆς ἐγένετο
ἐν Κωνσταντι-

νουπόλει πρὸ ἐβδομάδος ἡ εἰς ἀρχιερέα χειροτο-
νία, τοῦ πρώην πρωτοσυγγέλου κ. Διονυσίου,
διὰ τὴν χηρεύουσαν μητρόπολιν Ρακοπρισρένης
καὶ ἐλύθη οὕτω ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον πρὸ πολ-
λοῦ εἶχον διεξαχθῆ διαπραγματεύσεις μεταξὺ
τῆς Σερβικῆς καὶ Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, με-
ταξὺ τῶν Σέρβων καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριαρχείου. Οἱ Σέρβοι ἀπὸ ἐτῶν ἐσκέφθησαν
ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνταπεξέλθωσιν εἰς τὰς
ὑποὺλους ἐνεργείας τῶν βουλγάρων καὶ εἰργά-
σθησαν ὅπως ἐπιτύχωσι παρὰ τοῦ Οἰκουμενι-
κοῦ Πατριαρχείου τὸν διορισμὸν Σέρβων τὴν
καταγωγὴν, εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπαρχίας ἐν αἷς
ὑπερτερεῖ ὁ πληθυσμὸς, ὅστις καὶ τὴν σερβικὴν
φωνὴν λαλεῖ καὶ φρονήματα συμπαθῇ πρὸς τὸ
σερβικὸν βασιλεῖον ἔχει. Αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς
Ἀλέξανδρος, ὅτε ἔτι ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ οἰκουμε-
νικοῦ θρόνου ὁ Νεόφυτος, κατήλθεν εἰς Φανά-
ριον καὶ παρεκάλεσε νὰ διορισθῇ εἰς Ρακοπρισρέ-
νην σέρβος μητροπολίτης. Ἡ οἰκουμενικὴ ἐκ-
κλησία, ἥτις δὲν δυστάζει νὰ εἰσακούῃ τὰς αἰ-
τήσεις τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων εὐμενῇ
ἐποιήσατο ὑποδοχὴν τῆς παρακλήσεως τῶν σέρ-
βων διπλωματῶν καὶ τοῦ ποιμνίου τῆς Ρακο-
πρισρένης καὶ ἀποστέλλει νῦν τὸν Διονύσιον ἵνα
ποιμάνῃ τὴν μητρόπολιν ταύτην. Ἡ Σερβικὴ
κυβέρνησις ἔλαβε τρανὸν δείγμα τῶν εὐμενῶν
πρὸς αὐτὴν διαθέσεων καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρό-
νου καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ φο-
βούμεθα μήπως διὰ τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς
ἐνισχυθῇ εἰς τὸ μέλλον νὰ ὑποβάλῃ ὁμοίαις ἀξιώ-
σεις καὶ δι' ἄλλας ἐπαρχίας. Τοιοῦτον τι δὲν
εἶνε εὐχερὲς νὰ σκεφθῇ τις. Οὐχ ἦτον, οἱ σέρ-
βοι ἐκδηλοῦσι τρανώτατα τὴν εὐγνωμοσύνην αὐ-
τῶν, ἐπὶ τῷ διορισμῷ σέρβου μητροπολίτου, καὶ
λόγος γίνεται νὰ ἀνασυστήσωσι τὴν ἐν Ἀθήναις
πρεσβείαν ὅπως φιλικωτέρας συνάψωσι σχέσεις
μετὰ τῆς αὐλῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ὅτι κοινὴ τῶν
Σέρβων καὶ Ἑλλήνων συνεννόησις ἀγαθὰ πάν-
ποτε θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα οὐδεὶς ποτε ἠμφισβή-
τησεν. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ συνεννόησις αὕτη καθί-
σταται διακριτικώτερα περισσότερον ἐξυπηρετοῦ-
ται τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν.
Θέλουμεν τοὺς Σέρβους φίλους ἄνευ ἀξιώσεων
καὶ ἄνευ σχεδίων ὑπερφιάλων. Μόνον εὐκρίνεια
καὶ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν συμφε-
ρόντων κ' ἡ ἀξιώσεων θὰ ἐπιφέρῃ ἰσορροπίαν εἰς
τὰς ἐθνολογικὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἀντιποιήσεις.
Ἡ συνεννόησις τῶν δύο κρατῶν δέον ἐκ τῶν
προηγούμενων νὰ καθορισθῇ καὶ διευκρινισθῇ :
«ἐνέργεια πρὸς ματαίωσιν τῶν ὑπερφιάλων
ἀξιώσεων τῶν βουλγάρων ἐπὶ τῆς Μακεδονίας».
Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶνε ὁ σκοπός, ἡ βάσις τῆς πι-
θανῆς ἑλληνοσερβικῆς συνεννόησεως. Πᾶσα
ἄλλη ἀξίωσις, διατυπωμένη, θὰ ἐπιφέρῃ
τὸ ναυάγιον τῆς συνεννόησεως καὶ θὰ ὑποδο-
θήσῃ τοὺς βουλγάρους νὰ ἐξαπλῶνται καὶ νὰ
κατακτῶσιν ἔδαφος. Ἡ Σερβία ἐντὸς τῶν τε-
λευταίων ἐτῶν μετέλλαξε πολλοὺς προστάτας.
Ἄλλοτε εἶχε προσκολληθῇ εἰς τὸ ἄρμα τῆς Αὐ-
στριακῆς Αὐτοκρατορίας, βραδύτερον ἐστράφη
πρὸς τὸ ρωσσικὸν ἀνακτοβούλιον, σήμερον δὲ κα-
τενόησεν ὅτι, ἀνίσχυρος, ὅπως εὐρίσκεται, συν-
τετριμμένη οικονομικῶς, ἀσύντακτος ἐσωτερικῶς,
καὶ μεταλλάσσουσα ὀργανισμοὺς πολιτευμάτων,
ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Αὐ-
στρίας οὔτε τῆς Ρωσσίας, εἴτε ἐν πολέμῳ εἴτε ἐν

εἰρήνῃ, καὶ ἀγωνίζεται νὰ συντάξῃ μόνη τὰς
δυνάμεις αὐτῆς καὶ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ὀλίγα ἐθνικὰ
συμφέροντά της. Στρατιώτης ὅστις ἀδυνατεῖ νὰ
φέρῃ τὸ ὄπλον δὲν εἶνε χρήσιμος οὔτε ὅπως ἀν-
τικρύσῃ τὸν ἐχθρόν, οὔτε ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰς
πόλεις. Τοιοῦτοι στρατιῶται περιφρονῶνται. Μό-
νον τὰ καλῶς συντεταγμένα κράτη καὶ τὰ στρα-
τιωτικῶς παρεσκευασμένα, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν
εἶνε, φέρουσιν ὁπωσδήποτε ἀνυσυχίαν καὶ εἰς αὐ-
τὰς τὰς ἰσχυρὰς δυνάμεις. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐ-
τῶς οὐδὲν ἄλλο πράττομεν ἢ νὰ ἐργαζώμεθα πρὸς
ἀνόρθωσιν τῆς ἐπιγενομένης οικονομικῆς κατα-
στροφῆς καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου τὸ
ὁποῖον δὲν ἐμείωσαν πολεμικοὶ ἀγῶνες, οὔτε
προσπάθεια πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν ἐθνικῶν συμ-
φερόντων, ἀλλ' ἄστοχος διαχείρισις τῶν ἐκά-
στοτε κυβερνήσεων· τὰ αἷτια ταῦτα καθιστοῦσιν,
ὑπὲρ ποτε, ἀπαραίτητον τὴν Ἑλληνο-Σερβικὴν
συνεννόησιν, διότι ἀπέναντι τῶν δύο τούτων κρα-
τῶν ἴστανται, θαρραλέοι καὶ λίαν θρασεῖς, οἱ βούλ-
γαροι, οικονομικῶς ἂν μὴ ἀνθούντες ἀλλ' εὐπο-
ροῦντες, οὐδὲν ἄλλο ἔχοντος κατὰ νοῦν ἢ νὰ κα-
ταπνίξωσι πληθυσμοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἑλλη-
νικὴν καὶ κατ' ἐλάχιστον τὴν σερβικὴν φυ-
λὴν. Ὁ κίνδυνος δ' οὗτος κατεδείχθη ὅτι εἶνε
λίαν προσεχής. Δὲν ὑπάρχει μόνον φόβος νὰ ἐπα-
ναληφθῶσι κατὰ τὸ ἔαρ τὰ ἐπαναστατικὰ βουλ-
γαρικὰ κινήματα· τοῦτο μᾶς ὑπόσχεται ἡ πρὸς
τὴν ρωσσίαν προσέγγισις τῶν βουλγάρων καὶ ἡ εἰς
Κων(πολιν) καθόδος τοῦ βουλγάρου πρωθυπου-
ροῦ Στοϊλῶφ· τὸ περιστατικὸν ὅμως τοῦτο δὲν
μᾶς προτρέπει νὰ παραλύσωμεν τὰς ἐνεργείας
ἡμῶν καὶ νὰ ἐξεγερθῶμεν μόνον, με' φωνάς, με'
ὑβρεῖς, με' διαδηλώσεις, με' τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς
ὀργῆς φοιτητικῆς νεολαίας καὶ με' τούμπανα,
ὅταν ἀκούσωμεν ἐκ νέου ὅτι ἀπειλεῖται μέρος
τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Τί ἔγινεν ὁ ἐνθουσιασμὸς
ὅστις ἐξεδηλοῦτο πρὸ δύο μηνῶν; Διατί ἀπεικοι-
μήθη ἵνα ἐξεγερθῇ ὅταν πλέον θὰ εἶνε ἄργα καὶ
δὲν ἐργάζεται τώρα ὅτε εἶνε καιρός;

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

6 Ἰανουαρίου 1896.

Ἡ ἐπαρχία Παραμυθίας.—Ὁ Θεόδωρος Λάυτηγπ —
Ἡ κηδεὶα του.—Ὁ μητροπολίτης Λεόντιος.—Τὸ
οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὡς λάβη πρόνοιαν.

Τὴν 1ην τοῦ νέου ἔτους ἐκηδεύθη ἐν Παρα-
μυθίᾳ ὁ Μουδὶρς τοῦ Μονοπωλείου τῶν ὀθ. κα-
πῶν Θεόδωρος Λάυτηγπ, μόλις τριάκοντα καὶ
δύο ἐτῶν ἡλικίαν ἄγων, προσβληθεὶς ὑπὸ ὀξείας
νόσου, καθ' ἧς δὲν ἴσχυσε μῆτε τῶν ἐκείσε Ἀ-
σκληπιαδῶν ἢ συνδρομῇ, μῆτε τοῦ ἐντεῦθεν με-
ταβάντος ἐπίτῃδος τοιοῦτου κ. Φάντη. Ἦν σπου-
δαίοντον πρόσωπον ὁ ἀποθνῶν καὶ δίκαιον
εἶνε νὰ μακρυγορήσωμεν ὀλίγον περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Ἰωσήφ Θεόδωρος Λάυτηγπ ἐγεννήθη ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἐκ πατρὸς γερμανοῦ, διευ-
θυντοῦ ἐκείσε τοῦ πρακτορείου Λούζ, καὶ μη-
τρὸς ἰταλίδος ἐκ Τυρόλου. Διανύσας δὲ πᾶς ἐγ-
κυκλίους σπουδὰς ἐν Βιέννῃ, παρέμεινεν ἐπὶ και-
ρὸν εἰς Παρίσιους καὶ Λονδῖνον, πρὸ δεκαετίας
δὲ διορισθεὶς Μουδὶρς τοῦ Μονοπωλείου εἰς Πα-
ραμυθίαν, ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν,
ἐνθα συνεζεύχθη νομίμως τὴν κ. Εἰρήνην Θ.
Μετὰ ἐκ τῆς μεγάλης καὶ εὐγενούς τῆς πόλεως
μας οικογενείας, μεθ' ἧς καὶ κατήλθεν εἰς τὴν
πρωτεύουσάν τῆς Τσιχμουργιάς, ὅπου μετ' ἀπα-
ραδειγματίστου ζήλου ἐργάσθη ὑπὲρ τῶν συμ-

φερόντων τοῦ Μονοπωλείου καὶ ἐπαγίωσε τὴν
θέσιν τῆς εταιρείας ἐκείσε καταβαλὼν θαρρα-
λέως τὴν ἐπηρεμένην ὀφρὺν τῶν ἰσχυρῶν τοῦ τό-
που ἀγάδων. Ἦτο ἐκτάτου δραστηριότητος καὶ
ἐπιμονῆς ἀνὴρ, ἀκεραιότατος τὸν χαρακτῆρα,
τίμιος, φιλόθρησκος, φιλελήμων. Ἐπίστατο κα-
λῶς πλὴν τῆς γερμανικῆς γλώσσης καὶ τῆς
ἰταλικῆς, τὴν ἀγγλικὴν, τὴν γαλλικὴν, τὴν
τουρκικὴν, τὴν ἑλληνικὴν, καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν
ἀλβανικὴν, ἣν ἐξέμαθεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.
Τὴν πόλιν Παραμυθίας ἡγάπα περιπαθῶς, διό
καὶ τὰς ἀρίστους ἐγκατέλειπεν ἀναμνήσεις ὁ μα-
καρίτης, ὃν καὶ ἡ πόλις ἡμῶν ἀπασα ἐξετίμα
καὶ ὑπελήπτετο τὰ μέγιστα. Ἐκτελέσας τε-
λευταίως πολυήμερον περιοδείαν ἀνὰ τὰ ἐξαρ-
τήματα τοῦ Μουδιριεῖου του κατεβλήθη λίαν
δ ἀκαταπόνητος καὶ ἀκούραστος μέχρι τοῦδε,
προσβληθεὶς δ' ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, δὲν ἀν-
τέσχεν ἀλλὰ παρεδόθη τῷ θανάτῳ. Ἀφῆσεν
ὄρρανόν τὸ μόνον κοράσιον ὅπερ εἶχε καὶ ἀπα-
ραμύθητον τὴν δυστυχῆ κυρίαν του καὶ πάντας
τοὺς φίλους του. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μεγα-
λοπρεπεστάτη· στεφάνους ἐπὶ τοῦ φερέτρου του
κατέθετο ἡ οικογένεια Δ. Α. Παναγιωτίδῃ, οἱ
ὑπάλληλοι τοῦ Μονοπωλείου Παραμυθίας, ὁ κ.
Δ. Π. Ρίγγας κλπ. ἐπικηδεύους δὲ λόγους ἐξε-
φώνησαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ στενὸς αὐτοῦ φίλος
κ. Δ. Α. Παναγιωτίδης καὶ ὁ διδάσκαλος κ.
Γ. Βροσδάλης. Γαίαν ἔχοι ἐλαφράν!

Τὰς ἡμέρας ταύτας περιφέρονται ἐν τῇ πό-
λει μας πολλοὶ Δραγαῖται, τοῦ χωρίου δηλ.
ὅπερ τελείως κατεστράφη ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τοῦ
παραλθόντος Μαΐου. Μετὰ δακρύων ἀφηγοῦν-
ται, ὅτι γυμνοὶ καὶ πεινῶντες παραμείναντες
κατὰ τὸ θέρος καὶ ἄνευ οἰκιῶν, πολλοὺς ἀπώ-
λεσαν συγχωριανούς ἐξ ἀσθενειῶν καὶ ἤδη δὲ τὸν
χειμῶνα ἔτι περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν ἀφαρπά-
ζει ὁ χάρος. Καὶ ἐνῶ τοιαύτη ἡ θέσις καὶ αὐ-
τῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τῶν παθόντων ἐκ
τοῦ σεισμοῦ, μετὰ φρίκης πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ
Μητροπολίτης Λεόντιος δὲν διένειμεν εἰς αὐτοὺς
τὴν συνδρομὴν τῶν Πατριαρχείων, μάλιστα
ἐργάσθη μετὰ πολλῆς κουφότητος καὶ περιέ-
πλεξε τὸ ζήτημα, ὥστε ἐπενέβη καὶ ἡ Κυβέρ-
νησις Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον, ὁ Μητροπολίτης Λεόν-
τιος, πληροφοροῦμεθα θετικῶς ὅτι καὶ ἄλλας ἐκα-
τὸν εἴκοσι πέντε λίρας, ὡς τῷ ἀπέστειλεν ὁ Μη-
τροπολίτης ἡμῶν Γρηγόριος ἐντεῦθεν διὰ τῆς
Ρεζῆς, προερχομένης ἀπὸ τοὺς ἐν Κερκύρᾳ ἐρά-
νοους, δὲν διένειμε, παρὰ λαβὼν δὲ ταύτας
μάλιστα, ἀνεχώρησε διὰ Κ(πολιν), ὅπως δώσῃ
μὲν λόγον τῶν πολλῶν παρανόμων πράξεων του
ἐνώπιον τῆς Συνόδου, ὅπου ὅμως θὰ καταβροχ-
θίσῃ καὶ τὰς 125 λίρας τῶν σεισμοπαθῶν. Ἐγ-
καίρω, ἄλλοτε εἶχε δημοσιευθῇ ἐν ταῖς στήλαις
ταύταις ἐπιστολὴ τοῦ κύρ Γρηγορίου, εὐχαρι-
στοῦσα τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἐπιτροπὴν διὰ τὴν συν-
δρομὴν τῆς ταύτης καὶ ὑπαιχνομένη ν' ἀναγ-
γίσῃ πού καὶ πού τὰ διένειμεν ὁ κύρ Λεόντιος
πρὸς ὃν ἐστειλε τὰ χρήματα. Ἐρρόντισε πλέον
περὶ αὐτῶν ὁ κύρ Γρηγόριος; ἀνήγγειλεν εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τὴν κατὰ χρε-
σιν τοῦ Λεοντίου; δὲν θὰ ἀνεργήσῃ τι ἢ ἐν Κερ-
κύρᾳ ἐπιτροπῇ, τὸ Πατριαρχεῖον; Οἱ σεισμο-
παθεῖς πένονται καὶ ἀποθνήσκουσιν ἄνευ οἰκιῶν
ἐν μέσῳ χειμῶνος, καὶ τὰ χρήματά των κατα-
σπατάλαζ ὁ Μητροπολίτης Λεόντιος ἐν Κ(πόλει)!
Εἶναι δίκαιον τοῦτο; ἢ μήπως δύναται νὰ μᾶς
διαψεύσῃ ὁ Λεόντιος ὁ πολὺς; Οἱ Δραγαῖται

μέλα νὰ μὴ δώσωμεν πίστιν εἰς ὅσα γρά-
νουν ἡμῖν ἐς Ἰωαννίνων περὶ τῆς μητροπό-
λεως καὶ τοῦ μητροπολίτου κ. Διονυσίου
καληθεῖς εἰς ἀπολαγνὴν εὐφρασίαν ἡμῶν ἐν
πόλει. Ἀφοῦ ἡ ἐπαρχία δὲν εἶνε εὐχαρι-
στήν, ἐκ τῆς τοιαύτης ἀνυγχοῦς τοῦ κ. Διονυ-
σιολογίαις ἀταρογία, ἤθελεν εἰσεῖν ἡ ἐκ μέ-
τρου πατριαρχεῖαν ἀποστολὴ τοῦ κ. Λοντιου
εἰς Παράμωσιον. Ὅθεν πρὸς ἀπογοήτην
οὐκ ἔν τῷ μέλλοντι ἐνοχλήσεω καὶ ἐξεγέρ-
σει ἀποστελούντων τὴν ἐπαρχίαν Παράμω-
σιταῖων δέον νὰ μετατεθῇ εἰς ἄλλην ἐπαρ-
χίαν. Οὕτως δὲν τοῖς αἰκουμέντοις θύονσι οὐτε εἰς

τὴν ἐπαρχίαν εἶνε συμφέρον νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ πλέον τὸ μεταξὺ τοῦ μητροπολίτου κ. Λεοντίου καὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν χάσμα. Ἐχομεν δὲ πεποίθησιν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ πράξῃ ὅ,τι τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας ὑπαγορεύει.

— Διοικητὴς Ἀργυροκάστρου διωρίσθη ὁ Σεβικὴ βέης.

— Πρόεδρος τοῦ ποινικοῦ τμήματος τοῦ πρωτοδικείου Ἰωαννίνων διωρίσθη ὁ παρ' αὐτῷ ἐισαγγελεὺς Ὁμέρ βέης διακρινόμενος διὰ τὴν ἀμεροληψίαν καὶ δικαιοσύνην αὐτοῦ.

— Καϊμακάμης τεπελενίου διωρίσθη ὁ τέως μουδὴρ Ἀθάνων Ριζὰ ἐφέντης.

— Δήμαρχος Ἰωαννίνων διωρίσθη ὁ Σαδὶκ βέης ὅστις ἀνέλαθεν ἤδη καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

— Εἰς ἀνακριτὴν τῆς διοικήσεως Ἀργυροκάστρου ἐπροβιβάσθη ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ πρωτοδικείου Πρεβέζης.

— Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ χωρίον Βάνισταν τῆς Δρυϊνουπόλεως ἔνεκεν ἀσημάντου ἀφορμῆς συνεπλάκησαν τέσσαρες συγχωριανοὶ ἐν οἷς καὶ ὁ ἐν Ἀγίοις 40α ἐμπορευόμενος κ. Ἀθ. Κ. Λύτης ἀποτέλεσμα ταύτης ἦτον ὁ φόνος ἐνὸς ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ καιρία κατὰ τὴν κεφαλὴν πλήγωσις τοῦ Ἀθ. Κ. Λύτη οὕτως ὅτι κατὰστασις εἶναι λίαν κρίσιμος καὶ ὅλα αὐτὰ ἔγιναν μὲ λήθους τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ τῶν διερχομένου ποταμοῦ. Οἱ ἀθεόφοβοι!

— Ἀφίκετο ἐκ Ζαβέρδας ὁ κ. Σωτήριος Γραμμενιάτης καὶ ἐξ Ἀρτης ὁ κ. Δημ. Λαμπρίδης.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἰωαννίνοις ὁ ἔμπορος κ. Χρηστάκης Ξανθός καὶ οἱ ἐκ Τσαρπλινῶν Βασίλειος Τσόγκας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σταῦρος Μουσμύτης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

— Ἀφίκετο ἐκ Καβάλλας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σοποτσελίον ὁ κ. Χρ. Δούλης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ ἱατρός κ. Εὐαγ. Νότης.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ρωμουνίας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Φιλιππῆς οἱ κ. κ. Χαράλ. Χρήστου καὶ Γεώργ. Τσελίου.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Δημοσθ. Χατζής. Ἰω. Κ. Μοράμπητος, Β. Ἀράνης καὶ Γ. Ἀράνης καὶ Δ. Ζωίδης ἐκ Τσεπελόβου.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουλτσῆς τοῦ Ζαγορίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ξάνθον ὁ κ. Δημ. Ξενός.

— Ἀφίκοντο ἐκ Καῖρου οἱ κ. κ. Γεώργ. Πριμηκύρης ἐξ Ἄνω Σουδενῶν καὶ Κ. Ζαφειρίου ἐκ Κονίτσας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντῖνον ὅπως λάβῃ τὴν ἀδειαν τοῦ ἱατροῦ ὁ ἐκ Κουκουλίου κ. Δημ. Ἰωαν. νίδης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δρεσενίον ὁ κ. Χρ. Δαρίτσας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρωμουνίας ὁ κ. Πέτρος Ἰωακείμ.

— Ἐν Σοποτσελίῳ ἀπεβίωσεν ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐμποροῦ κ. Ἰω. Τσάντη ἀφῆσας λύπην εἰς πάντας τοὺς συγγενεῖς.

— Ὁ Κωνστ. Τούλης, ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τοῦ ἀποβιώσαντος Νικολ. Τούλη ἐκ Μετσόβου καὶ κληροδοτήσαντος τὴν ἐξ 800 χιλ. δρ. περιουσίαν του εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, προσέκαλεσε τὴν γαμοδοτήσιν νομομαθῶν περὶ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης. Οἱ νομομαθεῖς ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ διαθήκη αὕτη περιέχει σπουδαίας τυπικὰς ἐλλείψεις αἱ ἵποια δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς. Ἄλλως τε καὶ ἡ διανοητικὴ κατάσταση τοῦ ἀποβιώσαντος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶνε ἐν τῶν ἀκυρωτικῶν συστατικῶν.

— Ἐν Ἰωαννίνοις ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης λαμπρότητος οἱ γάμοι τοῦ προξένου τῆς Γαλλίας κ. Σιὼν μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀνδρομάχης Γ. Ζωίδου.

— Μᾶς γράφουσιν ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι ἀφίκετο ὁ γνωστός ἐκ Κεστορατίου ὁμογενὴς κ. Χρ. Δούδας γαμβρός ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ κ. Ἀλέκου Χαρισιάδου μετὰ τῆς ἀξιότιμου συζύγου αὐτοῦ κ. Καλλιόπης καὶ τῆς γυναικαδέλφης αὐτοῦ δεσποινίδος Ἐλένης.

— Ἐτελεύτησεν ἐν Ἰωαννίνοις ἡ ἀρίστη δεσποινα Γεωργίτσα Ἰατσοράμου τύπος ἀρετῆς καὶ φιλοπόλιδος καταλειπούσα ἄφατον λύπην τῷ συζύγῳ αὐτῆς κ. Κωνσταντίνῳ καὶ τῇ πολυμελῇ οἰκογενεῖα, ἣ καὶ συλλυπούμεθα.

— Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν τὰς μεγάλας προόδους αἱ οἱ ρέχται καὶ φιλοπρόοδοι υἱοὶ τοῦ ἀειμνήστου Σταύρου Τσόντσου, Χρήστος καὶ Κωνσταντῖνος ἐπιτελοῦσιν ἐν Καῖρῳ. Βίνα ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ ἀγαπητὸς καὶ ἀκταπόνητος Χρήστος. Τιμιότης ἄκρα, ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ἀπαράμιλλος ἀκρίβεια εἶνε τὰ συστατικὰ τῶν. Τῇ ἀληθείᾳ οἱ κ. ἀδελφοὶ Τσόντσου τιμῶσιν ἐν Αἰγύπτῳ τὸ Ἡπειρωτικὸν ὄνομα. Γνωστοὶ καὶ ἅπαντα τόντε ἐμπορικὸν καὶ τὸν τῶν γραμμάτων κόσμον καὶ τὴν ἀνωτέραν τάξιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν εἶνε ἄξιοι πάσης συστάσεως καὶ ὑποστηρίξεως.

— Προσεχῶς ἄρχονται ἐκδιδόμενα εἰς 16 σελίδας διηγήσεις τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

— Τὸ Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον ἀπεστάλη πρὸς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συνδρομητάς· μέχρι δὲ τῆς προσέχουσας Δευτέρας θὰ ἀποσταλῇ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ρωμανίᾳ. Σερβίᾳ, Βουλγαρίᾳ, καὶ τὸ ἐσωτερικὸν κτλ.

Εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γερμανόν.

Σεπτέ, ἐν-θερμῶς προστάτα μου.

Δὲν μὲ συγκινεῖ, δὲν ἀποσπᾷ τὸ δάκρυ μου θερμόν, τοσοῦτον ἄλλο τι καὶ δὲν καθιστᾷ τὴν μνήμην σου ἀγῆρω καὶ ἀθάνατον, ὅσον ὁ τρόπος, καθ' ὃν εἰώθεις νὰ προσλαμβάνῃς καὶ προσέλαβες ἐτι καὶ ὑπὸ τὴν δι' ἰδίων ἐξόδων ἁγίαν προστασίαν σου τὰς θεολογικάς μου σπουδὰς ἡρξάμην. Σὲ παρεκάλουν νὰ μὲ συστήσῃς εἰς τινα, ἀλλ' ὃ καρδία μεγάλη, καρδία ὄντως Χριστιανικὴ καὶ Ἑλληνικὴ, μοι εἶπες, «παιδί μου θὰ κάμω ἐγὼ κατὶ γὰρ σέ». Σὺ ὥσπερ τι θῆραμα τὴν περίστασιν ἐξέλαβες. Σὺ πρὸς τοιοῦτας εὐκαιρίας ἡγυρύνεις ἡ ἀγρυπνία σου τοιαῦτα ἐκαιροφυλάττει, τῶν κατακλύζοντων σε αἰσθημάτων ἀγαθοποιῶν τὴν ἐξωτερικεύσιν, τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν σου τὴν πραγμάτωσιν. Καὶ εἰς τὰς ἐκφράσεις ἐλικρινοῦς εὐγνωμοσύνης, «τίποτε, παιδί μου, τίποτε ἀπῆλθες, διὰ τὴν Μητέρα Ἑκκλησίαν πρέπει νὰ φροντίζωμεν μὴ εἴπῃς εἰς κανένα τίποτε, μόνον εἰς τὸν πατέρα σου νὰ γράψῃς». Ἀλλὰ φεῦ, ὦ Πάτερ πολλοὺς θεμελίους τοῦ ὁγαθεργοῦ σου θέμενος ἐπ' ἄλλων ὁμως δὲν ὑποκόμηντας μεγαλοπρεπέστατα, ἐπ' ἄλλων ὁμως δὲν προέφθασας ἀλλὰ τὸν δρόμον σου βελτίως χαράξας, τὴν πίστιν μας περιφυλάξας, τὸ ποίμνίον σου ἀπὸ λύκων προστασίᾳς, τὸν βίον σου ὑπόδειμα καλὸν διαζωγραφήσας ἐκλήθης προῶς εἰς τὸν Ὑψίστον, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, οὗ αἱ βουλαὶ ἀνεξερεύνητοι καὶ παρ' ᾧ ἀπόκειται σὺ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος. Αἰωνία σου ἡ μνήμη Πάτερ ἱερὲ Δέξαι τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

Ἡλίας Παπαδημόπουλος
σπουδαστὴς τῆς θεολογίας.

Καθῆκον εὐγνωμοσύνης ἐπιτελῶ ἐκφράζων καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστήσεις μου πρὸς τοὺς ἐν Πύργῳ φιλάτους συμπατριώτας, οἵτινες κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ νεομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου, ἧτις διεξήχθη μεγαλοπρεπέστατα, προσέβησαν εἰς ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀδελφότητος καθ' ἣν ἀνέδειξαν παμφηγεῖ πρόεδρον τὸν ἐὺδν πατέρα κ. Παναγιώτην Ν. Καχτίτην.

Ἀθήνησι τῇ 31 Ἰανουαρίου 1896.

Νικόλαος Π. Καχτίτης
Φοιτητὴς τῆς Φαρμακευτικῆς.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρός

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 9—12 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

θεραπεία τῶν νοσημάτων τῶν ὄτων, τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, καθ' ἑκάστην 2—5 μ. μ.

Θεραπεία διὰ νεοτάτης καὶ ἀσφαλτοῦς μεθόδου βλεννορροίας καὶ συμφύσεως καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 8.
(ἀπέναντι τῆς οἰκίας Μητροπολίτου)

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Ἡ «ΑΚΑΔΗΜΙΑ»

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους γνωστὸν Ἑστιατόριον ἡ «Ἀκαδημία» ἠνεώχθη ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ περιποιητικωτάτου κ. Γ. Καλαφάτη Δευκαδίου. Ἐν αὐτῷ ἡ ἄκρα περιποίησις καὶ καθαριότης ἀλλάσσεται πρὸς τὰ καλῆτερα τῶν Ἀθηνῶν ἐστιατόρια συνιστάται τοῖς φοιτηταῖς.

ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

διηγήτορας

10 ὁδὸς Βαλτατσίου 10

(Ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Εὐταξίᾳ)

ΔΩΔΩΝΗ

Εἰκονογραφημένον Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον.

— Ἔτος πρῶτον — 1896

Ἐξετυπώθη ἄρτι τὸ Ἡπειρωτικὸν τοῦτο Ἡμερολόγιον καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντα ὅστις ἐκ μὲν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστείλῃ δρ. 2.50, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΥΤΟΥ: Τὸ Ἡμερολόγιον—ὥραι τοῦ ἔτους—Μηνολόγιον—Πανηγύρεις (Ν. Γεώργιος, Ἀχιλλεὺς, Κοίμησις Θεοτόκου, Πωγωνιανή, Κοσμάς, Ἰω. Ἀποκεφαλίστης, Βουτσᾶς, Μ. Χούστι, Παζαρόπουλον, Λάμπροβον).—Ἀντίπρ. λόγου.—Ἀνέκδοτον ὀνομαστικὸν Ἰω. Βηλαρά.—Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος.—Ὁ Ρ. βασις.—Μητρόπολις Ἰωαννίνων, (ἐκκλησιαστικὴ καὶ εκπαιδευτικὴ κατάσταση)—Γιαννιώτικα Θυμηματα (ποίημα).—Δι' ἐν Φίλημα (διηγημα ἱστορικὸν τῆς Πάργας).—Κορυτσά (ἱστορικὴ ἐπικόπησης).—Μητροπολίτης Ἰωαννίνων—Λαογραφικά.—Οἱ Ταιχμηδές (Θεσπρωτοί).—Οἱ κεκρυμμένοι θησαυροί.—(Τὰ Βλησείδια).—Κόνιτσα.—Ὁ Εὐηνετημένος (διηγημα).—Φιλικὴ ἐπιστολή.—Ὁ Τυφλωμένος τραγουδιστής.—Ὁ Γεροκίτζης).—Παραδόσεις περὶ τοῦ Ἀγ. Κοσμά.—Ἐπαρχία Δελβίνου—(ἱστορικὴ καὶ Γεωγραφικὴ περιγραφή).—Παραδόσεις, ἡθικὴ καὶ ἔθιμα.—Σχολεῖα.—Κάτοικοι.—Τμήμα Βρεκουδετίου καὶ Χειμάρρας.—Ἐθιμον Χιμμεραίων.—Ὁ ἔρως (ποίημα).—Κώστας Κρυστάλλης.—Στὸ Στανραητὸ (ποίημα).—Ἡ ἀρπυγὴ (ποίημα).—Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης (περιγραφή ἱστορικὴ μετὰ τοῦ ἀναφερομένου ἄσματος).—Τμήμα Πωγωνιανῆς.—Εὐεργεταὶ Ἀθηνῶν.—Καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.—Βουλευταί.—Ἡπειρωτικὰ Παροιμίαι.—Τὸ χάραγμα (ποίημα).—Δημῶδη Ἡπειρωτικὰ ἄσματα.—Ἡπειρωτικὰ Μαιρολόγια.—Νεκρολόγια.—(Ἰ. Μπάγκας, Ἡλ. Χαρίτος, Μίλων Σακελλαρόδης, Δ. Μπάργας).—Δημῶδεις Ἡπειρωτικὲς χοροὶ.—Μουσικὴ τονισμένη ἐπὶ τοῦ ἄσματος «Τὸ Μαργιόλικον».

ΕΙΚΟΝΕΣ=Χρηστάκη (ἐφένδης) Ζωγράφος.—Ἡ λίμνη καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἰωαννίνων.—Ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Ἀνθίμος.—Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος.—Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαία σχολή.—Ὁ διοικητὴς τῆς Ἡπείρου.—Τύπος γυναικὸς μετ' ἐιδυμασίᾳς τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου.—Κώστας Κρυστάλλης.—Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης.—Γεώργιος Ἀβέρωφ.—Ἰω. Μπάγκας.—Μίλων Σακελλαρόδης.—Τύπος Λιχπῆ.

Μεταξὺ τῶν συνεργητῶν καταλέγονται οἱ κ. κ. Σπυρ. Λάμπρος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Πανεπιστημίῳ, Ἀμπεντίν πασᾶς, Βέρης Δόσιος, Καζαντζής.

Ἡ Δωδωνὴ πωλεῖται ἐν Ἀθήναις μόνον ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας» (ἐπὶ τῆς ἀσταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Παρθενοναίου).

Τὸ Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον δὲν ὕστατα οὐδὲν τῶν ἄλλων Ἡμερολογίων, μάλιστα ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀπασα ἡ ὕλη αὐτοῦ ἀφορᾷ μόνον τὴν Ἡπείρον.

Δρ Β. Δ. ΡΕΚΚΑΣ

χειρουργός

τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ νοσοκομείου Χαμιδὲ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἀρχαῖος βοηθὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς Ἀθηνῶν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ καθηγητῇ Θ. Ἀρεταίῳ. Παρίσσει δὲ, ἐπὶ μακρὸν χρόνον τελειοποιήσας τὰ χειρουργικά, γυναικολογικά καὶ ἀφροδισιακά σήματα.

Αἱ ἐγχειρήσεις πάσαι ἐκτελοῦνται παρ' αὐτοῦ ἀσθηφίως καὶ ἀντισθηφίως καὶ διὰ γενικῆς ἢ τοπικῆς ἀναισθησίας κατὰ τὰς νεωτάτας καὶ τελειοτάτας μεθόδους.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Β. Οἰκονόμου

Ἐστία Ἑθνικῆς Τραπεζῆς (πρὶν Στέμμα Μακεδονικὴ ἀρίστη).